

Ασφαλιστικό - οικονομία

25 Ιανουαρίου 2015, ο ΣΥΡΙΖΑ κερδίζει την εκλογική αναμέτρηση, καλλιεργώντας την ελπίδα ότι οι συμφωνίες που υπογράφηκαν το προηγούμενα χρόνια θα είναι πλέον παρελθόν. Είχαν υποσχεθεί ότι θα “σχήσουν τα μνημόνια” και μια νέα καλύτερη εποχή θα ανατείλει για τον σκληρά δοκιμαζόμενο λαό από τις πολιτικές των προηγούμενων διαχειριστών της εξουσίας. Με την πάροδο του χρόνου όμως, όλες αυτές οι ελπίδες αποδείχτηκαν φενάκη και έτσι, μετά το δημοψήφισμα του Ιουνίου 2015, η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ/ΑΝΕΛ υπέγραψε νέα, επαχθέστερη συμφωνία με τους “θεσμούς”. Έτσι ονομάστηκαν οι διεθνείς τοκογλύφοι, καταδεικνύοντας για άλλη μια φορά τον ιστορικό ρόλο της Σοσιαλδημοκρατίας, που δεν είναι τίποτα άλλο, παρά η διαχείριση του συστήματος προς όφελος των καπιταλιστών, προβάλλοντας εκ παραλλήλου, ένα δήθεν φιλολαϊκό πρόσωπο με σκοπό την άμβλυση των αντιδράσεων των εξουσιαζόμενων και οικονομικά αδύναμων.

Στην νέα αυτή συμφωνία περιλαμβάνονται ιδιαίτερα σκληρά μέτρα, που έρχονται να δώσουν την χαριστική βολή σε όποια δικαιώματα και κατακτήσεις έχουν απομείνει στους εξουσιαζόμενους. Μια κοινωνική ομάδα που τσακίστηκε ιδιαίτερα από τις πολιτικές των μνημονίων και των «προγραμμάτων διάσωσης» είναι αυτή των συνταξιούχων. Τα προηγούμενα χρόνια το κράτος θεσμοθέτησε περικοπές συντάξεων με το πρόσχημα της αναγκαίας περιστολής των δημόσιων δαπανών, αλλά στην πραγματικότητα τα χρήματα που περικόπηκαν δόθηκαν στους ολιγάρχες των τραπεζών. Και τώρα για άλλη μια φορά οι συντάξεις αποτελούν το πεδίο όπου η κυβέρνηση θα βάλει το μαχαίρι της για να κόψει. Ενδεικτικά αναφέρουμε ότι όσον αφορά το ΕΚΑΣ, προβλέπεται η σταδιακή κατάργησή του, μέτρο που πλήττει μόνο τους χαμηλοσυνταξιούχους. Για τους αγρότες δε, προβλέπεται η καταβολή ασφαλιστικών εισφορών από το 2018. Τυχόν υποσχέσεις που δίνουν οι εισηγητές του νομοσχεδίου για δήθεν αύξηση των συντάξεων στο μέλλον, αναιρούνται από την οικονομική κατάσταση της χώρας. Μέσα σε όλα αυτά, το κερασάκι στην τούρτα που έρχεται να σερβίρει η κυβέρνηση, είναι η αύξηση των ορίων συνταξιοδότησης, καθώς επίσης και η κατάργηση μέσω ειδικών ρυθμίσεων εκείνων των περιπτώσεων που προβλέπονταν για πρόωρη συνταξιοδότηση, λόγω ειδικών συνθηκών. Δεν είναι τυχαίο πώς ο μόνος κοινωνικός εταίρος που συμφωνεί με την κυβερνητική πολιτική είναι ο ΣΕΒ. Χαρακτηριστική, είναι η περίπτωση του NAT που αποθεματικά του δόθηκαν σαν δανεικά κ αγύριστα

στους εφοπλιστές. Σκοπός του κράτους, όποιος και αν είναι ο διαχειριστής της εξουσίας, είναι η κατάργηση της κεκτημένης με αγώνες και θυσίες, κοινωνικής ασφάλισης και της αντικατάστασής της από την ιδιωτική ασφάλιση. Κάτι που θα επιφέρει νέα κέρδη στους κεφαλαιοκράτες, χειροτερεύοντας όμως τη θέση των εργαζομένων, οι οποίοι για να έχουν μια καλή σύνταξη θα πρέπει να έχουν να πληρώνουν τις ιδιωτικές ασφαλιστικές. Έτσι η αξιοπρεπής σύνταξη γίνεται πλέον ένα άπιαστο όνειρο.

Η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ/ΑΝΕΛ πάρα το φιλολαϊκό προφίλ που πλασάρει μέσω του πολιτικού marketing, μόνο τα συμφέροντα των οικονομικά ισχυρών εξυπηρετεί. Έτσι, παράλληλα με τις παρεμβάσεις της στις συντάξεις, λαμβάνει και άλλα βάρβαρα μέτρα, όπως τους πλειστηριασμούς πρώτης κατοικίας, την συνεχή αφαίμαξη των οικονομικά αδύναμων μέσα από τους άμεσους φόρους όπως ο ΕΜΦΙΑ, ή της έμμεσης φορολόγησης δια μέσω της διατήρηση των υψηλών ποσοστών Φ.Π.Α. Ξεπουλιέται για ένα κομμάτι ψωμί ο κοινωνικός πλούτος, ενώ οι εργασιακές σχέσεις πλέον είναι παρόμοιες με αυτές που ίσχυαν πριν αρκετές δεκαετίες. Όλα αυτά, για ακόμη μια φορά, επιβεβαιώνουν το γεγονός, ότι το Κράτος, αποτελεί ένα μηχανισμό που πάντα εξυπηρετεί τα συμφέροντα των ισχυρών, των κρατούντων. Όπως και αν ονομαστούν οι διαχειριστές της κρατικής εξουσίας, από όπου και αν προέρχονται, στο μόνο που αποσκοπούν είναι η ομαλή λειτουργία και διατήρηση του υπάρχοντος συστήματος.

Κρατική καταστολή – εγκληματικοποίηση της ανατρεπτικής πολιτικής δράσης

Αναγνωρίζουμε την ένταση της καταστολής (αστυνομικής και δικαστικής) από τη πλευρά της δήθεν αριστερής κυβέρνησης του ΣΥΡΙΖΑ, ως προσπάθεια να δώσει αποδείξεις ευπείθειας στα ντόπια και υπερεθνικά αφεντικά της, αλλά και σαν κλείσιμο του ματιού στο συντηρητικό κομμάτι των ψηφοφόρων του. Επιγραμματικά επισημαίνουμε μερικά γεγονότα όπως: Εκβιασμός έγκλειστων αγωνιστών να υπογράψουν δηλώσεις μετάνοιας ώστε να λάβουν τις άδειες που δικαιούνται. Απόπειρες βίαιης λήψης δείγματος DNA από υπόδικους ή διωκόμενους για πολιτική δράση αγωνιστές.

Δίωξη / προφυλάκιση συγγενών πολιτικών κρατούμενων ώστε να

αναγκαστούν να αμβλύνουν τη στάση τους και τον λόγο τους. Επανασύσταση της διαβόητης ομάδας Δέλτα, η οποία είναι υπεύθυνη για δεκάδες τραυματισμούς και βασανισμούς πολιτών, με πράσινες αυτή τη φορά στολές και με την κωδική ονομασία Ομάδα Ο. Ευθείες απειλές από εισαγγελείς προς μέλη του Ρουβίκωνα ότι θα τους αποδοθούν κατηγορίες για εγκληματική οργάνωση αν συνεχίσουν τη δράση τους.

Οι μετανάστες και το “προσφυγικό ζήτημα”

Σύμφωνα με τη δική μας ανάγνωση των πραγμάτων το προσφυγικό ζήτημα δεν είναι αυθύπαρκτο. Τα εκατομμύρια των προσφύγων από την Συρία που την τελευταία πενταετία ήρθαν να προστεθούν στα εκατομμύρια των προσφύγων από άλλα μέρη του πλανήτη και ιδίως από τις οικονομικά ασθενέστερες χώρες, είναι συνέπεια των επιλογών των καπιταλιστικών φορέων στη διεθνή σκακιέρα. Το οξύτερο πρόβλημα είναι οι πόλεμοι, εμφύλιοι ή διακρατικοί, οι οποίοι δημιουργούν κύματα προσφύγων, όπως πρόβλημα είναι επίσης και η συστηματική εκμετάλλευση περιοχών και των ανθρώπων που κατοικούν σε αυτές από τον παγκόσμιο καπιταλισμό, γεγονός που συνέβαλε επί χρόνια στη διατήρηση μιας σχεδόν σταθερής εισροής οικονομικών προσφύγων – μεταναστών από εκεί προς τον λεγόμενο δυτικό κόσμο...

Γενικά αναγνωρίζουμε ότι κανένας άνθρωπος που ζει ειρηνικά και ευημερεί στο τόπο του δεν ξεκινάει προς το άγνωστο εκτός κι αν ωθηθεί, είτε από την ανέχεια είτε από τις βόμβες. Για εμάς ο μόνος εύλογος διαχωρισμός που υφίσταται είναι ανάμεσα σ αυτούς που εκμεταλλεύονται και σ' αυτούς που υφίστανται την εκμετάλλευση και η θέση μας είναι ξεκάθαρα με τους δεύτερους καθώς εκεί τοποθετούμε τον εαυτό μας. Η άρχουσα τάξη της Ευρώπης γνωρίζει καλά αυτά τα παιχνίδια, καθώς η εποχή της αποικιοκρατίας δεν είναι και τόσο μακριά. Τα παιχνίδια επιρροής και εξουσίας Ευρωπαίων, Αμερικάνων, Ρώσων και Τούρκων είναι αυτά που συντηρούν τον πόλεμο – ή έστω το πολεμικό κλίμα - δεκαετίες τώρα, από το Ντιγιάρμπακιρ της Τουρκίας έως τα βουνά του Αφγανιστάν και πίσω, ως την Παλαιστίνη.

Οι προσπάθειες της ελληνικής πολιτικής ηγεσίας τάχα με τα γεράκια της Ευρώπης για τη διαχείριση της εισροής των προσφύγων θα μπορούσε να χαρακτηριστεί γελοία αν δεν αφορούσε ζωές ανθρώπων. Το ελληνικό

κράτος εντέλει θα παίξει το ρόλο του συνοριοφύλακα κάτω από το άγρυπνο βλέμμα της frontex και του NATO κατά το δοκούν. Για εμάς το διακύβευμα είναι τι θα κάνει η ελληνική κοινωνία, όλοι εμείς συλλογικά, ώστε να διαχειριστούμε το ζήτημα των προσφύγων, εντάσσοντας το στη βεντάλια των προβλημάτων που έχει δημιουργήσει η καπιταλιστική κρίση η οποία συνεχίζει να μαίνεται. Στο σημείο που βρίσκονται τα πράγματα δεν υπάρχουν εύκολες λύσεις. Η πρώτη περίπτωση, την οποία και προτάσσουμε, είναι να ενσωματώσουμε και να αναγνωρίσουμε τους πρόσφυγες και μετανάστες ως οργανικά κομμάτια της κοινωνίας μας και από κοινού να συγκροτήσουμε ένα πολύμορφο κίνημα ενάντια στον καπιταλισμό, το κεφάλαιο και την κρατική εξουσία που εκφράζει τα συμφέροντα του. Η άλλη περίπτωση είναι να ταμπουρωθούμε πίσω από τα εθνικιστικά κελεύσματα ορισμένων περί δήθεν “προστασίας της πατρίδας” και “διαφύλαξης των συνόρων” ενδίδοντας επί της ουσίας στον φασισμό και τη μισαλλοδοξία, έως ότου κι εμείς ή τα παιδιά μας να γίνουμε “οι ξένοι” και “οι άλλοι” σε κάποιον άλλο, μακρινό τόπο, διωγμένοι από τις ίδιες μας τις επιλογές.

Απαντάμε:

**Τρομοκράτες και ληστές είναι οι κεφαλαιοκράτες και οι δικαστές
Αδιάλλακτος αγώνας ενάντια στη κρατική τρομοκρατία
ΟΥΤΕ ΒΗΜΑ ΠΙΣΩ**

Αναρχική Ομάδα Ρουβίκωνας

Αναρχική Συλλογικότητα Νέας Φιλαδέλφειας

Η ανακοίνωση δημοσιεύθηκε στο athens.indymedia.org